Prima instanţă: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (jud. V.Gâsca)
Dosarul nr. 2a-2447/24
(2-12159954-02-2a-18062024)

D E C I Z I E

19 martie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Diana Corlăteanu și Lucia Bagrin
Grefier Alina Dubenco

examinând, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelantul Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 4 mai 2012, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”TIRAMISA” împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil și recuperarea prejudiciului material și moral,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La data de 31 octombrie 2011, reclamanta SRL”TIRAMISA”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil și recuperarea prejudiciului material și moral.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, în scopul executării hotărârii judecătoreşti irevocabile din 06.04.2009, de către Judecătoria Economică de Circumscripţie Chişinău a fost eliberat titlul executoriu nr. 2e-4151, privind încasarea de la ÎI „Postu Ana” , ***** în folosul SRL „Tiramisa” datoria în sumă de 38 711,68 lei, penalitatea de întârziere 33 739, 76 lei, taxa de stat 2 264,51 lei, alte cheltuieli în sumă de 114 lei, iar în total 74 829.95 lei.
3. A menționat, că urmare a acesteia, executorul judecătoresc Ludmila Coreţchi, în scopul executării hotărârii judecătoreşti menționate, prin încheierea din 18.05.2009 a dispus primirea spre executare și intentarea procedurii de executare a documentului executoriu, iar la 19.05.2009 a aplicat sechestrul

asupra bunurilor imobile cu destinație comercială din *****, nr. cadastral *****, *****.01, *****.01.001 ce aparțineau debitorului cu drept de proprietate.

4. Ulterior, debitorul Tamara Postu a contestat de câteva ori în instanţa de judecată acţiunile executorului judecătoresc, prin care a solicitat anularea sechestrului asupra bunurilor imobile respective. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 23.04.2010, cererea Tamarei Apostu a fost respinsă. Prin decizia irevocabilă a Curţii de Apel Chişinău din 11.08.2010 a fost menţinută fără modificări hotărârea Judecătoriei Orhei din 23.04.2010.
5. A consemnat, că la 26.10.2010, debitorii Tamara şi Tudor Postu au depus o cerere de revizuire a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 11.08.2010. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 01 decembrie 2010 a fost respinsă cererea de revizuire, menținându-se hotărârea Judecătoriei Orhei din 23.04.2010. Executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia, în baza dispoziţiilor Codului de executare a purces la executarea silită a titlului executoriu nr. 2e-4151 din 06.04.2009, în timp ce, logic, Coroleţcaia Lilia nu era în drept să întreprindă careva acțiuni de anulare a sechestrului asupra bunurilor imobile sechestrate până la executarea totală a titlului executoriu.
6. A relevat, că contrar obligaţiilor funcţionale, la data de 16.03.2011, în complicitate cu debitorul Tamara Postu, executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia, a anulat sechestrul asupra bunurilor imobile sechestrate. La data de 05.07.2011, debitorul Postu Tamara, a înstrăinat bunurile imobile cu numerele cadastrale *****, *****.01, *****.01.001 lui Erhan Boris, care la rândul său a ipotecat în aceiași zi BC „MobiasbancăGroupe Societe Generale" SA. Prin încheierea din 11.07.2011, executorul judecătoresc Cotroleţcaia Lilia a încasat de la debitorul Tamara Postu în beneficiul SRL „TIRAMISA" suma de 21 295,41 lei. Restul sumei de 53 534,54 lei nu s-a mai încasat, deoarece ea nu mai are careva bunuri pentru înstrăinare, iar titlul executoriu nu se mai poate executa.
7. A comunicat, că datorită acţiunilor ilegale ale executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia, creditorul SRL „Tiramisa" a fost pus în imposibilitate de a-şi recupera datoriile de la Postu Tamara.
8. Considerând că acţiunile executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia cad sub incidenţa Codului penal, la data de 16.09.2011 SRL „Tiramisa" a depus o plângere Procuraturii Orhei, însă până în prezent nu s-a adoptat nici o măsură în privinţa ei.
9. Consideră că prin astfel de acţiuni i-a fost încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a unei hotărârii judecătoreşti irevocabile şi el este în drept de a înainta cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat.

10. Deoarece suma de 53 534,54 lei nu a fost recuperată datorită acţiunilor ilegale ale executorului judecătoresc, care a fost delegat de către stat cu astfel de atribuţii, consideră că suma respectivă urmează a fi încasată de la pârât.
11. Având în vedere faptul, că la data de 18 mai 2009 executorul judecătoresc Ludmila Coreţchi a emis încheierea despre primirea spre executare şi de intentare a procedurii de executare a documentului executoriu, iar potrivit dispozitivului încheierii, termenul de executare benevolă a fost stabilit de 28.05.2009, iar încheierea nici nu a fost executată şi nici nu a fost contestată, rezultă că de la pârât urmează a se încasa şi dobânda de întârziere, care în total pentru perioada 29.05.200931.10.2011 constituie: 724,55+818,42+ 523,61 + 586,68 + 965,09 + 2977,40 + 572,01 +26,02 + 12 930,42 = 20 824,20 lei.
12. La fel consideră, că este în drept să pretindă încasarea prejudiciul moral cauzat, care este estimat la 30 000 lei.
13. Deasemenea consideră că instanţa de judecată urmează să încaseze şi cheltuielile de asistenţă juridică şi de judecată.
14. Astfel, reclamanta SRL „Tiramisa” a solicitat de a recunoaşte violat dreptul SRL „Tiramisa” la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti irevocabile din 06.04.2009 și a încasa de la Ministerul Finanţelor în beneficiul SRL„Tiramisa” prejudiciul efectiv în mărime de 53 534, 54 lei şi dobânda de întârziere în mărime de 20 824,20 lei, prejudiciul moral în mărime de 30 000 lei și cheltuielile pentru asistenţă juridică.

Poziția instanței de fond:

15. Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 4 mai 2012, s-a recunoscut violat dreptul SRL”TIRAMISA” la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești irevocabile din 6 aprilie 2009. S-a încasat de la Ministerul Finanțelor, în beneficiul SRL”TIRAMISA”, prejudiciul efectiv în mărime de 53534,54 lei și dobânda de întârziere în mărime de 20824,20 lei, în total suma de 74358,74 lei. S-a încasat de la Ministerul Finanțelor, în beneficiul SRL”TIRAMISA”, prejudiciul moral în sumă de 30000 lei. În rest, s-a respins (f.d.38-39).

Solicitarea apelantului:

16. La data de 05 iunie 2012, Ministerul Finanelor al Republici Moldova a depus recurs împotriva hotărârii primei instanţe, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanţe şi emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată.
17. În motivarea recursului a indicat, că instanţa de judecată completamente neîntemeiat şi ilegal a dispus încasarea unor sume băneşti din contul bugetului de stat în beneficiul intimatei în persoana SRL „Tiramisa”, deoarece conform

Hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripţie din 06.04.2009 s-a dispus încasarea de la ÎI „Postu Ana” în folosul SRL „Tiramisa” a datoriei în sumă de 38 771,68 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 33 739,76 lei, taxa de stat 2 264,51 lei, alte cheltuieli în sumă de 114 lei, în total suma de 74 829, 95 lei, deci debitorul executării obligaţiei era unul de ordin privat, prin urmare faptul neexecutării hotărârii judecătoreşti nu poate fi atribuit statului.

18. În acest sens a subliniat, că potrivit Jurisprudenţei CEDO, deşi executarea unei hotărâri judecătoreşti pronunţată de orice instanţe trebuie privită ca o parte integrantă a procesului, în sensul art. 6 din Convenţie, aceasta nu înseamnă că un stat poate fi găsit responsabil de neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti din cauza insolvabilităţii debitorului (cauza Sanglier v. France, cererea nr. 50342/99, paragraful 39, 27 mai 2003).
19. Consideră, că instanţa în mod neîntemeiat a adjudecat în beneficiul intimatei suma de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. Conform hotărârii judecătoreşti, în speţa dată este imposibil de stabilit mărimea prejudiciului, deoarece intimata nu a probat existenta acestuia, prezentarea cel puțin a unui raport de cauzalitate obiectiv dintre acțiunea neîntreprinsă şi urmările survenite, şi în ce măsură pretinsa împrejurare negativă este imputabilă Statului Republica Moldova. Potrivit principiului general, sarcina probei referitoare la existenţa elementelor răspunderii civile delictuale revine victimei prejudiciului (deoarece ea este cea care reclamă ceva în faţa justiţiei), fiind admisibil orice mijloc de probă, desigur la etapa examinării cauzei stabilindu-se şi pertinenţa acestora. Astfel, pentru acordarea daunelor morale este nevoie de existenţa unor elemente probatorii adecvate, de natură să permită instanţei identificarea unor criterii de evaluare a întinderii acestora în sensul art. 1423 din Cod Civil, nefiind suficientă libera exprimare a instanţei, bazată pe gradul de percepere de către aceasta a universului psihic al fiecărei persoane.
20. A completat, că prin neremiterea copiei cererii de chemare în judecată cu materialele anexate s-a încălcat o normă de drept procedural (art. 26 din Codul de Procedură Civilă) cu caracter imperativ care nu permite sub nici o formă derogare principiul contradictorialității şi egalităţii părţilor în drepturi procesuale.
21. În cererea de recurs suplimentară Ministerul Finanţelor a invocat, că hotărârea emisă este una neîntemeiată, la emiterea actului judecătoresc, instanţa de judecată nu a respectat cerinţele cu caracter imperativ prevăzute de art. 239 şi art. 240 Cod Procedură Civilă (astfel nu există justicabilitate legală de acordare în beneficiul intimatei a unor sume băneşti din contul bugetului de stat).
22. A opiniat, că instanţa completamente neîntemeiat şi ilegal a dispus încasarea unor sume băneşti din contul bugetului de stat în beneficiul intimatei în persoana SRL „Tiramisa” deoarece conform Hotărârii Judecătoriei Economice

de Circumscripţie din 06.04.2009 s-a dispus încasarea unor sume băneşti din contul unei persoane de ordin privat. Potrivit raportului nr. 11890/12 din 12.01.2012 elaborat de executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia titlul executoriu nr. 2e4151/09 din 06.04.2009 emis de Judecătoria Economică de Circumscripţie a fost primit spre executare la Oficiul de Executare Orhei la 18.05.2009. Este important de reţinut faptul că în procedură de executare erau mai multe titluri executorii în care ca debitor figura ÎI „Ana Postu". Prin încheierea din 19.05.2009, executorul judecătoresc a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ce aparţineau ÎI „Postul Ana" în scopul asigurării executării hotărârii judecătoreşti. Procesul-verbal de aplicare a sechestrului a fost contestat şi prin încheierea Judecătoriei Orhei din 22.07.2010 a fost anulat procesul verbal nominalizat, motivul fiind că valoarea bunului este mult mai mare decât cea a datoriei. Ulterior, la data de 15.03.2011 cu debitorul a fost încheiat un contract de mediere, prin care s-a obligat să respecte regulile medierii, precum şi să fie responsabil pentru nerespectarea lor. La data de 07.07.2011 pe contul executorului judecătoresc a fost depusă suma de 50 000 lei. Prin încheierea executorului judecătoresc a fost distribuită suma respectivă creditorilor urmăritori, inclusiv suma de 21 295,41 lei în beneficiul SRL „Tiramisa". Sumele corespunzătoare fiind transferate la conturile creditorilor urmăritori la 12.07.2011. De asemenea, executorul judecătoresc a aplicat sechestru pe bunurile din casă, conform procesului verbal din 11.07.11, în valoare de 59 010 lei, care prin încheierea Judecătoriei Orhei din 05.12.2011 a fost anulat. Executorul judecătoresc a depus întreaga diligentă necesară şi posibilă pentru a executa integral hotărârea judecătorească, neexecutarea parţială a acesteia fiind determinată şi de faptul că actele executorului judecătoresc au fost contestate şi anulate.

23. Conform prevederilor conţinute de art. 70 din Codul de executare, documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, întrun termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sânt: complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanţilor la procedura de executare, interesul creditorului şi conduita executorului judecătoresc. Reţine că, dicţionarul explicativ tratează noţiunea de rezonabil ca ceva obişnuit, care se menţine în limitele normale, nu are nimic ieşit din comun, fără exagerări, potrivit, accesibil, acceptabil, cumpătat. Reiese că, termenul rezonabil poate fi definit drept interval de timp convenabil şi judicios, stabilit de lege, în limitele căruia are loc judecarea pricinii.
24. Instanţa în mod neîntemeiat nu a reţinut, că conform Legii nr. 87 din 21.04.2011, persoana care se consideră lezată în dreptul ei la examinare în termen rezonabil a cauzei sau la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti are dreptul de înainta o cerere privind repararea prejudiciului

material şi moral cauzat de această încălcare. Or, în acest context intimata în persoana SRL „Tiramisa” nu poate formula care pretenţii privind executarea propriu zisă a hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripţie din 06.04.2009, şi pe cale de consecinţă instanţa nu poate admite o asemenea cerinţă, deoarece referitor la pretenţia formulată o instanţă de judecată deja anterior s-a expus, expunere care s-a materializat prin emiterea unui act judecătoresc, care urmează a fi executată conform prevederilor legale.

25. Consideră, că prin hotărârea din 04.05.2012 instanţa de fapt a dublat o hotărâre judecătorească emisă anterior.
26. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012, s-a admis recursul declarat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 4 mai 2012, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL”TIRAMISA” (f.d.100-113).
27. La data de 15 februarie 2024 prin intermediul oficiului poștal, revizuentul SRL”TIRAMISA”, reprezentat de avocatul Petru Coșleț, a declarat revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012.
28. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 11 iunie 2024, a fost admisă cererea de revizuire declarată de revizuentul SRL ”TIRAMISA”, reprezentat de avocatul Petru Coșleț. S-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”TIRAMISA” împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil și recuperarea prejudiciului material și moral. S-a transmis cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”TIRAMISA” împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil și recuperarea prejudiciului material și moral, în secția civilă din cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală pentru repartizare aleatorie, reexaminării cauzei în ordinea prevăzută a cererii înaintate de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.
29. Conform fişei de repartizare a dosarului, la data de 18 iunie 2024, cauza civilă enunțată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu spre examinare completului de judecată format din judecătorii Ana Panov.

Poziţia părţilor în cadrul şedinţei de judecată:

30. Reprezentantul intimatei SRL ”TIRAMISA”, avocatul Petru Coșleț în şedinţa instanţei de apel a solicitat respingerea cererii de apel, menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră legală şi fondată.

31. Reprezentantul apelantului Ministerului Finanțelor, cît și intervenientul accesoriu Coroleţcaia Lilia în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, în pofida înștiințării sale legale, urmare a momentelor indicate și în corespundere cu prevederile art. 379 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel.

32. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces şi a materialelor din dosar în coroborare cu cadrul legal pertinent aplicabil, Colegiul consideră apelul declarat de Ministerului Finanțelor drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din considerentele ce succed.
33. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
34. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
35. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
36. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
37. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
38. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.
39. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze

efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).

40. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
41. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
42. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
43. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
44. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, se constată, că intimata SRL „Tiramisa” a înaintat spre executare titlul executoriu nr. 2e4151, eliberat de către Judecătoria Economică de Circumscripţie Chişinău privind încasarea de la ÎI „Postu Ana” , ***** în beneficiul SRL„ TIRAMISA” datoria în sumă de 38 711,68 lei, penalitatea de întârziere 33 739, 76 lei, taxa de stat 2 264,51 lei, alte cheltuieli în sumă de 114 lei, iar în total 74 829,95 lei.
45. În scopul executării documentului executoriu menționat, prin încheierea executorul judecătoresc Ludmila Coreţchi din 18.05.2009 s-a dispus primirea spre executare și de intentare a procedurii de executare a documentului executoriu, iar la data de 19.05.2009 s-a aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile cu destinaţie comercială din satul Chiperceni, r-nul Orhei, nr. cadastral

*****, *****.01, *****.01.001, ce aparţineau debitorului cu drept de proprietate. Debitorul Tamara Postu a contestat în instanţa de judecată acţiunile executorului judecătoresc, prin care a solicitat anularea sechestrului asupra bunurilor imobile respective.

46. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 23.04.2010, contestația Tamarei Apostu prin care au fost contestate acțunile executorului judecătoresc a fost respinsă. Prin decizia irevocabilă a Curţii de Apel Chişinău din 11.08.2010 a fost menţinută fără modificări hotărârea Judecătoriei Orhei din 23.04.2010.
47. La data de 26.10.2010, debitorii Tamara şi Tudor Postu au depus o cerere de revizuire a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 11.08.2010.
48. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 01 decembrie 2010 a fost respinsă cererea de revizuire, menținându-se hotărârea Judecătoriei Orhei din 23.04.2010.
49. Prin încheierea executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia din 16 martie 2011 s-a anulat sechestrul asupra bunurilor imobile sechestrate în scopul realizării acestora și stingerea datoriei.
50. La data de 05.07.2011, debitorul Postu Tamara, a înstrăinat bunurile imobile cu numerele cadastrale *****, *****.01, *****.01.001 lui Erhan Boris, care la rândul său le-a ipotecat BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale" SA.
51. Prin încheierea executorul judecătoresc Cotroleţcaia Lilia din 11.07.2011 s-a încasat de la debitorul Tamara Postu în beneficiul SRL „TIRAMISA" suma de 21 295,41 lei. Restul sumei de 53 534,54 lei nu au fost încasate, deoarece ea nu mai avea careva bunuri pentru înstrăinare, titlul executoriu în suma indicată nefiind executată.
52. Invocând încălcarea dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil, la data de 31 octombrie 2011 reclamanta SRL"TIRAMISA" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, solicitînd recunoașterea la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti irevocabile din 06.04.2009 și a încasa de la Ministerul Finanţelor în beneficiul SRL„ TIRAMISA" prejudiciul efectiv în mărime de 53 534, 54 lei şi dobânda de întârziere în mărime de 20 824,20 lei, prejudiciul moral în mărime de 30 000 lei și cheltuielile pentru asistenţă juridică.
53. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii.
54. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, apelantul, Ministerul Finanțelor a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.
55. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul

civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond privind respingerea acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

56. În contextul pretențiilor deduse judecății Colegiul judiciar consideră oportun de a reitera prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
57. Conform art. 70 alin. (1) Codul de executare, documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt: complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanţilor la procedura de executare, interesul creditorului şi conduita executorului judecătoresc", iar alin. (2) a aceluiași articol stabilește că "executorul judecătoresc urmează să întreprindă imediat toate acţiunile necesare în vederea executării hotărârii judecătoreşti. Dacă legea nu prevede altfel, termenul dintre acţiunile complexe ce urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc nu va depăşi 15 zile. Curgerea acestui termen se suspendă pe durata suspendării sau amânării executării, strămutării procedurii de executare, imposibilităţii executorului judecătoresc de a acţiona din motive ce nu depind de voinţa sa, precum şi în cazul în care nu au fost avansate cheltuielile necesare pentru efectuarea actului următor.
58. În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) din Legea RM nr. 87 din 21 aprilie 2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, scopul prezentei legi este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei şi a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti. Iar potrivit alin.(2), aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale şi a jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului.
59. Conform prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea RM nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea

prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia procesuală civilă. Alin.(2) prevede că repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare *reclamant*). Potrivit alin.(3), prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia instanţei de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărîrilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare. Iar potrivit alin.(4), prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o autoritate căreia statul i-a delegat atribuţii de autoritate publică prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se repară de către stat. Reparaţia prejudiciului se face de la bugetul de stat. Potrivit prevederilor alin.(6), mărimea reparaţiei prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se stabileşte de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcţie de circumstanţele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretenţiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanţei de judecată şi a autorităţilor relevante, de durata încălcării şi de importanţa procesului pentru reclamant.

60. Conform prevederilor art. 4 alin.(1) din Legea RM nr. 87 din 21 aprilie 2011, prejudiciul cauzat de o autoritate căreia statul i-a delegat atribuții de autoritate publică prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești se repară de către stat. Reparația prejudiciului se face de la bugetul de stat.
61. Sub acest aspect, Colegiul remarcă că executarea hotărârii judecătoreşti constituie parte integrantă a procesului, iar Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăților Fundamentale la art. 6 § 1 statuează că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparţial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa. Respectiv, cerința Convenției ca examinarea cauzei să se facă într-un termen rezonabil, trebuie raportată la fiecare caz în parte, luând în

considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente şi al părţilor.

62. Raportînd la caz normele legale sus-menționate și din circumstanțele stabilite, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat că cerința SRL„ TIRAMISA" cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Economice din Chișinău din 06 aprilie 2009, este întemeiată și urmează a fi admisă, or, Ministerul Finanțelor nu a executat sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral.
63. Colegiul constată că hotărârea Judecătoriei Economice din Chișinău din 06 aprilie 2009, a rămas neexecutată pînă în prezent, fiind executată doar parțial.
64. Potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului dezvoltată în hotărârile: (Prodan contra Moldovei din 18 mai 2004), (Ţîbîrneac contra Moldovei din 16 octombrie 2007), (Sîrbu contra Moldovei din 15 iunie 2004), Curtea a constatat că articolul 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenție cu privire la drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil în faţa unei instanţe judecătoreşti sau tribunal; în acest fel el cuprinde „dreptul la o instanţă", din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în faţa instanţelor judecătoreşti în litigii civile. Totuşi, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă şi obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părţi.
65. Ar fi de neconceput ca articolul 6 § 1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părţilor aflate în litigiu – proceduri care sunt echitabile, publice şi prompte – fără a proteja executarea hotărârilor judecătoreşti; a interpreta articolul ca referindu-se în exclusivitate la accesul la o instanţă şi îndeplinirea procedurilor ar putea duce la situații incompatibile cu principiul preeminenţei dreptului, pe care Statele Contractante şi-au asumat angajamentul să-l respecte atunci când au ratificat Convenţia. Executarea unei hotărâri pronunţate de orice instanţă trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a „procesului" în sensul articolului 6 (a se vedea Hornsby v. Greece, hotărâre din 19 martie 1997, Reports 1997-II, p.510, § 40).
66. Totodată, la aprecierea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătoreşti urmează a fi luate în considerare anumite criterii precum complexitatea cauzei ce se apreciază de asemenea după caz şi individual; comportamentul părţilor care include aprecierea comportamentului reclamantului şi a autorităților; şi miza (interesul) pentru reclamant ce relevă

importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său la un termen nerezonabil.

67. La aprecierea comportamentului reclamantei-intimatei, Colegiul atestă că SRL„ TIRAMISA” a întreprins acțiunile necesare în vederea executării hotărârii judecătorești, a depus cereri în adresa executorului judecătoresc, în instanța de judecată cu privire la neexecutarea hotărârii judecătorești, în adresa Curții Europene a Drepturilor Omului.
68. Respectiv, se atestă cu certitudine că neexecutarea hotărârii Judecătoriei Economice din Chișinău din 06 aprilie 2009, nu poate fi imputată SRL„ TIRAMISA” şi pe cale de consecință urmează a fi analizat comportamentul autorităților implicate în neexecutarea acestei hotărâri, care sunt responsabile de executarea acestui act judecătoresc, or, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral, material, revine statului.
69. În speță este cert că, autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătoreşti, care este statul Republica Moldova, nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătoreşti irevocabile, ca urmare SRL„ TIRAMISA” nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, fapt ce incontestabil denotă că hotărârea adoptată în favoarea ultimei a rămas neexecutată o perioadă considerabilă de timp.
70. Din aceste considerente, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat că la caz, deși autoritatea responsabilă de executare a hotărârii judecătoreşti a întreprins măsuri concrete întru executarea documentului executoriu, acestea nu au fost suficiente pentru executarea actului judecătoresc, în condițiile în care miza (interesul) creditorului SRL„ TIRAMISA” este evidentă, luând în considerare impactul neexecutării hotărârii judecătorești.
71. Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanța de fond just a conchis că este întemeiată şi necesită a fi admisă cerința privind constatarea încălcării dreptului SRL„ TIRAMISA” la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Economice din Chișinău din 06 aprilie 2009.
72. Cu referire la pretinsa violare a dreptului subiectiv al reclamantei SRL„ TIRAMISA”, garantat de art. 1 Protocolul 1 din CEDO, Completul reţine că, conform jurisprudenţei CtEDO (cauza Stran Greek Refmeries vs. Grecia din 9 decembrie 1994, § 59), o „pretenţie” sau o „creanţă” poate constitui un „bun” în sensul articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenţie, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie.
73. Astfel, prin prisma acestui principiu, instanţa de apel apreciază că, hotărîrea Judecătoriei Economice din Chișinău din 06 aprilie 2009, prin care s-a încasat de la ÎI „Postu Ana” în beneficiul SRL „TIRAMISA” datoria în sumă de 38

711,68 lei, penalitatea de întârziere 33 739, 76 lei, taxa de stat 2 264,51 lei, alte cheltuieli în sumă de 114 lei, iar în total 74 829,95 lei, este executorie şi suficient de certă pentru a permite reclamantei de a invoca, în mod întemeiat că, prin neexecutarea hotărârii menţionate, este privată de un bun, în sensul art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenţie.

74. Totodată, Colegiul apreciază ca fiind întemeiată solicitarea reclamantei de încasare a sumei de 53534,54 lei, cu titlu de prejudiciu efectiv, or, acest prejudiciu este în corelație cu neexecutarea hotărârii judecătorești de către instituțiile statului, instanța de fond corect a conchis asupra temeiniciei cerinței reclamantului cu privire la adjudecarea sumei de 53534,54 lei, cu titlu de prejudiciu efectiv, prin neexecutarea hotărârii judecătorești.
75. Conform prevederilor art. 5 alin. (1) al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti nr. 87 din 21 aprilie 2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, instanţa de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum şi a costurilor şi a cheltuielilor de judecată.
76. Potrivit art.1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

77. Conform prevederilor art. 1423 alin. (1) şi (2) din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.
78. În baza materialului probator și normelor legale enunțate mai sus, Colegiul consideră că, instanța de fond la judecarea cauzei a apreciat just ca fiind întemeiată pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral pentru neexecutarea în termen rezonabil a documentului executoriu nr. 2e-4151/09 din 06.04.2009.
79. În acest context, orice persoană poate înainta în judecată o acțiune civilă privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, care se repară numai dacă încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului, indiferent de vinovăția organului responsabil de executarea hotărârii judecătorești.
80. Potrivit normelor legale în vigoare, la aprecierea mărimii prejudiciului moral instanța se conduce de perioada de neexecutare a documentului executoriu și de următoarele criterii prevăzute la art. 2 alin.(6) din Legea nr. 87 din 21.04.2011: 1. complexitatea procedurii de executare; 2. comportamentul/conduita participanților și autorităților relevante; 3. miza pentru cel interesat (pentru reclamant).
81. Cât ține de durata de neexecutare a hotărârii judecătorești, se constată că, perioada de neexecutare a documentului executoriu nr. 2e-4151/09 din 06.04.2009., începe din 18 mai 2009, dată la care a fost intentată procedura de executare, până la data înaintării adresării reclamantei SRL „TIRAMISA” cu acțiune civilă în instanța de judecată.
82. În speță, lipsește caracterul de complexitate a documentului executoriu, fiind vorba doar de un singur creditor și debitor. Vizavi de miza procedurii de executare, aceasta este una importantă, deoarece suma dispusă spre executare prin intermediul documentului executoriu este considerabilă la fel ca și perioada de neexecutare a acestuia.
83. Despăgubirea acordată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu daunele morale este menită să furnizeze o compensație financiară pentru un prejudiciu moral, cum ar fi suferințe fizice sau psihice. Dacă se stabileşte

existenţa unor astfel de daune şi în cazul în care Curtea consideră că este necesară o compensaţie bănească, ea va face o evaluare pe o bază echitabilă, luând în considerare standardele care decurg din jurisprudenţa sa.

84. Drept urmare, apreciind criteriile de stabilire a mărimii prejudiciului moral precitate și perioada de neexecutare a documentului executoriu, pretenția admisă de către instanța de fond cu privire la încasarea în beneficiul reclamantei/intimatei SRL „TIRAMISA” a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei este una justificată.
85. În acest sens Colegiul reține că, la aprecierea mărimii prejudiciul moral solicitat urmează a se ține cont de mărimea satisfacțiilor acordate de Curtea Europeană, care nu trebuie să fie disproporționate în raport cu sumele acordate de Curte în spețe similare, or, la caz, statul nu poate invoca că a întreprins toate măsurile posibile pentru a motiva neexecutarea unei hotărâri judecătorești, respectiv neexecutarea continuă a hotărârii Judecătoriei Economice din Chișinău din 06 aprilie 2009, constituie o încălcare a dreptului SRL„TIRAMISA”, La executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și prezintă o violare a dreptului subiectiv al SRL„TIRAMISA”, garantat de art.6 § 1 din Convenție
86. Prin urmare, reieșind din criteriile prevăzute de lege pentru determinarea unei reparații echitabile a prejudiciului invocat, în funcție de circumstanţele cauzei în cadrul căreia a survenit neexecutarea, precum şi de pretențiile invocate, de complexitatea cauzei, de comportamentul părţilor, de conduita autorităților publice, de durata încălcării şi de importanța procesului pentru SRL„TIRAMISA”, Colegiul constată că instanţa de fond just a considerat că suma de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, este suficientă pentru acoperirea prejudiciului, cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Economice din Chișinău din 06 aprilie 2009 şi este una proporţională cu sumele acordate de instanțele naționale, cât şi de Curtea Europeană pe cazuri similare.
87. În aceeași ordine de idei, Colegiul constată că instanța de fond just a admis pretenția SRL„TIRAMISA”, privind încasarea dobânzii de întârziere calculată pentru perioada 29 mai 2009-31 octombrie 2011, în sumă de 20824,20 lei.
88. Conform prevederilor art. 944 alin. (1) – (2) Cod civil, în cazul în care o obligație de a da sau de a face, alta decît una de a plăti o sumă de bani, nu este executată la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întîrziere asupra echivalentului în bani al părții neexecutate a obligației, din data imediat următoare scadenței pînă la data executării corespunzătoare, la rata prevăzută la art. 874 ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Dacă obligația neexecutată are o obligație corelativă pecuniară, mărimea acestei

obligații corelative va constitui echivalentul în bani a obligației neexecutate. În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întîrziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întîrziere.

89. Conform art. 874 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. (2) Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.
90. Întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere, care reprezintă o despăgubire pentru prejudiciul astfel cauzat.
91. Prin urmare, Colegiul constată că instanța de fond just a admis pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere, or, la caz, sunt întrunite condițiile normelor de drept la care s-a făcut referire și speța dată cade sub incidenţa normelor invocate pentru încasarea sumei cu titlu de dobândă de întârziere. Or, prin încheierea executorului judecătoresc Corețchi Ludmila din 18 mai 2009 de primire și intentare a procedurii de executare a fost stabilit termenul de executare benevolă pînă la 28 mai 2009.
92. Ba mai mult, la caz s-a reținut, că la 20 mai 2013, SRL”TIRAMISA” a depus o plângere Curţii Europene a Drepturile Omului, invocând violarea dreptului revizuentului la un proces echitabil garantat de Articolul 6 § 1 al Convenției şi dreptul la proprietate garantat de Articolul 1 al Protocolului Adițional nr. 1 al Convenției la examinarea apelului declarat de Ministerul Finanțelor împotriva hotărârii Judecătoriei Rîşcani, mun. Chişinău din 4 mai 2012.
93. Iar prin hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului din 18 ianuarie 2024 (cererea nr. 9353/13 şi alte 7 cereri, printre care şi cererea nr. 42391/13 SRL”TIRAMISA” vs Republica Moldova) s-a constatat violarea dreptului revizuentului SRL”TIRAMISA” la un proces echitabil garantat de Articolul 6 § 1 al 6 Convenției şi dreptul la proprietate garantat de Articolul 1 al Protocolului Adițional nr. 1 al Convenție. La fel, prin hotărârea sus menționată, s-a dispus încasarea de la Statul Republica Moldova, în beneficiul SRL”TIRAMISA”, prejudiciul moral în sumă de 1600 euro, costuri şi cheltuieli în sumă de 250 euro.
94. În final Colegiul conchide, că instanța de fond just a admis acțiunea depusă de SRL”TIRAMISA”, a determinat corect raportul juridic dedus judecății,

circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces.

95. În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.
96. În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.
97. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 Cod de procedură civilă, apelantul, în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea poziției și pretențiilor lor și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a admis parțial acțiunea.
98. În plus, este important de remarcat faptul că apelantul, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.
99. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, în concordanţă cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelantul Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.

Se menține hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 4 mai 2012.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Diana Corlăteanu

Lucia Bagrin